

Ο Γιώργος Βέης για την ποιητική συλλογή "Μη με ψάχνετε Εδώ" (περ.Τα Ποιητικά, τχ. 1, Μάρτιος 2011)

Ηρά Νικοπούλου ΜΗ ΜΕ ΨΑΧΝΕΤΕ ΕΔΩ Εκδόσεις Πανόπτης

Η εκκοστική συναντίληψη είναι δεδομένη καθόσον η Ηρά Νικοπούλου είναι και ζωγράφος. Η σύμπτωση του προσώπου με τον έξω κόσμο είναι στην προκειμένη περίπτωση το αποφοριστικό ζητούμενο. Βέβαια το ποιητικό υποκείμενο έχει πάντα κατά νουν ότι στο τέλος της ημέρας το τραγικό στοιχείο υπερέχει. Η κίσηση του κενού παραπέμπει ευθέως στην κλειστοφοβική ύπαρξη, την οποία μας κληροδότησε ο εκκοστός αιώνας. Οι άλλοι δεν είναι απλώς απύρσιτοι, είναι σα να μην υπάρχουν καν. Οι στίχοι «όταν κομμάσι μόνη γυρίζεις /πάντα προς την πλευρά/ που το άλλο σώμα λείπει» δηλώνουν εμφανικά το τι άφησε πίσω της η προσπάθεια του εγώ να συνταχιστεί με το εσθ. Αυτή ακριβώς η αδυναμία του συγκρατισμού ή της συναντίληψης των χαρακτηρισμών ανατροφοδοτεί διαρκώς την ποιητική γραφή. Βεβαίως δεν λείπουν οι διερωτήσεις του τύπου «Γιατί πάντα κάνω το λάθος / να ψάχνω το σωστό;». Η παυσιγενής καταγραφή επιδιώκει δηλαδή άλλη μια φορά ν' απαντήσει, μεταίως ή μη, σε προβλήματα που ταλανίζουν τη στοιχειώδη περσόνα. Εξ ου και ο απορηγματικός, ήπιος διδακτικός τόνος, ο οποίος συνέχει τις περισσότερες από τις εκφράσεις.

ΓΒ